

A HITVES

Szerző: **URBÁN Lilla; HUSZÁK Gábor; MÁRIÁS Endre; SZALAI Bence**

Témavezető: **Dr. CSÁNYI Erzsébet** egyetemi tanár

Intézmény: Educons Egyetem, Fabus Menedzserképző, Kamenica;

Újvidéki Egyetem, Bölcsészettudományi Kar, Magyar Nyelv és Irodalom Tanszék, Újvidék;

Szegedi Tudományegyetem, Bölcsészettudományi Kar, Történelem, Szeged;

Szegedi Tudományegyetem Juhász Gyula Pedagógusképző Kar, Szociálpedagógia, Szeged

Örök célunk a gömbszerű kiteljesedés elérése, amihez minden harcot kétszer vívunk meg: egyszer kívül, a külvilággal, egyszer belül, önmagunkkal, véget vetve az elvárásoknak való megfelelési kényszer hatásainak, mindinkább bízni kezdve önmagunkban. A legkisebb győzelmek is olyanok, mintha megmáztunk volna egy hegyet. Minden apró győzelem után azt hisszük, mi magunk is megváltoztunk. De fokról-fokra haladva egyre kevésbé tűnik kétoldalúnak a küzdelem: már nem a világgal harcolunk, hanem önmagunkkal. A kis győzelmek megélésével párhuzamosan új világot látunk kiformalódni magunkban és magunk körül is. Beszélni kezdünk róla: szerelem, kapcsolat, sexualitás. Kitalálunk egy sajátos nyelvet is, hogy leírjuk az új világot, ez azonban nem is annyira egyszerű: már elveszítettünk néhány csatát, ezért óvatosabbak vagyunk. Rendőrként viselkedünk önmagunkkal szemben, ha netán úgy beszélénk, vagy gondolkodnánk, mint korábban. És amikor már éppen azt hisszük, nemsokára véget ér a küzdelem, elérjük a célunkat, a gömbszerű kiteljesedést, akkor villámcsapásként ér bennünket a felismerés, amitől minden megváltozik, amitől minden egész eltörik, amitől a gömbszerű teljesség, amire törekedtünk, egyszerre csonkává válik, helyrehozhatatlanul. Egy rész elveszik az egészből. Az a rész, amelyet talán sohasem ismertünk igazán. De vajon segíthetnek-e összerakni a hiányzó részt a megmaradt darabok? Felépíthető-e újra a törmelékből az egész? Elindulhatunk-e újra az örök célunk, a gömbszerű kiteljesedés felé vezető úton?

A produkció egy színházi kísérlet formájában próbál választ adni a kérdésekre.

Kulcsszavak: **gömb, kiteljesedés, cél, harc, küzdelem, győzelem, színpadi játék**

THE SPOUSE

Authors: **Lilla URBÁN; Gábor HUSZÁK; Endre MÁRIÁS; Bence SZALAI**

Supervisor: **Dr. Erzsébet CSÁNYI**, university professor

The desire for perfection follows us through our lifetime. Perfection, in the meaning of completeness, is absolute self-realization. This desire prompts us to fight an eternal battle not only with the outside world, but with and within

ourselves, too. Once we have realised that the effort to measure up to other people's requirements is completely needless and foolish, we can finally put some faith in ourselves. Even the smallest victory gives us the joy of pure satisfaction, and makes us believe that we can change. Our own personality becomes our biggest enemy. While the battle rages on, a whole new world takes shape around and within us. Love, relationship, sexuality. We become so obsessed with this new entity that we desperately run away from everything that reminds us of our former selves. And for a wonderful moment it seems we can achieve our goal: completeness. But then right before the end everything falls apart due to a discovery. Our life really is like a jigsaw puzzle. When we become conscious after the shock, which is a great task itself, and try to reassemble it, we realise that a part of it, a part of us is lost forever. A part we never knew properly. Can the remaining pieces tell us what it was? Is it possible to achieve completeness without it? Should we try again from the beginning at all?

Keywords: **perfection, completeness, purpose, fight, battle, victory, theatre**

SUPRUŽNIK

Autori: **Lila URBAN; Gabor HUSAK; Endre MARIAŠ; Bence SALAI**

Mentor: **Dr Eržebet ČANJI**, profesor

Naš večni cilj je dostizanje ispunjenja sfernog, kuglastog oblika, do čega dolazimo tako što svaku bitku vodimo dvaput: jednom spolja, sa okruženjem, sa spoljašnjim svetom, drugi put unutar sebe, protiv samih sebe, da prekinemo uticaje pod kojima smo zbog toga što želimo da zadovoljimo očekivanja, a da pri tome dodemo do što većeg samopoštovanja, da sve više verujemo u sebe. I najmanje pobeđe su kao da smo stigli na vrh planine. Nakon svake sitne pobeđe verujemo da smo se i mi promenili. Ali napredujući, koračajući postepeno, pobeđa se sve manje čini dvosmernom: ne borimo se protiv sveta, već protiv sebe. Paralelno sa doživljavanjem malih pobeđa vidimo uobličjenje novog sveta u nama, ali i oko sebe. Počinjemo da govorimo o njemu: ljubav, veza, seksualnost. Izmišljamo karakterističan, poseban jezik da opišemo taj novi svet, ali to i nije toliko jednostavno: izgubili smo nekoliko bitki, pa smo malo oprezniji. Ponašamo se prema sebi kao policajci, ako govorimo ili razmišljamo kao pre. I kad već počinjemo da verujemo da se približava kraj borbe, dostižemo svoj cilj, postignuće, ispunjenje sfernog, kuglastog oblika, onda munjevito dolazimo do saznanja od kog se sve menja, polomi, od čega se sferno, kuglasto ispunjenje, koje smo želeli da dostignemo, postaje osakaćeno, i to je nepopravljivo. Gubi se deo celine. Onaj deo, koji možda nikad nismo stvarno upoznali. Da li preostali delovi mogu pomoći da sklopimo nedostajući deo? Da li možemo ponovo izgraditi celinu od ostataka? Da li možemo ponovo krenuti putem koji vodi prema našem večitom cilju, ispunjenju sfernog, kuglastog oblika?

Ključne reči: **sfera, kugla, ispunjenje, cilj, borba, pobeđa, pozorište**